

[Hauch.]

som jeg går ud fra, at forslaget vil blive gjort til genstand for en udvalgsbehandling.

Jeg vil dog stille et enkelt spørgsmål til den højtærede handelsminister, et spørgsmål, som jeg ikke venter at kunne få et absolut svar på, men dog en antydning af et svar på, nemlig om den højtærede handelsminister har gjort sig tanker om, hvad der skal forstås ved „passende antal bestyrelsesmedlemmer“, som der står i ændringsforslaget til lovens § 8.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige mit partis velvillige medvirken til sagens fortsatte behandling.

Carsten Raft: Den lov, der her er til revision, er, som måske enkelte af det høje tings medlemmer vil vide, en af de få love, der ligesom funktionærloven er udgået af privat initiativ, nemlig det konservative folkepartis initiativ. Man nåede dengang så langt man kunne, således som forholdene var, og det er gået, som det plejer at gå: udviklingen er modnet til en videre udvikling af loven, og man er nu nået til det resultat, som foreligger her. Jeg synes, det er en god forhandling, der er ført. Synspunkterne har i det store og hele mødt hinanden, og man er kommet til et tilfredsstillende resultat. Det er rigtigt, som den højtærede handelsminister siger, at jeg flere gange har efterlyst dette revisionsforslag og på forhånd givet det min tilslutning, og jeg kan også gøre det her på mit partis vegne.

Den hovedfordring, vi fra vor side opstillede, nemlig at det ikke skulle vare 10 år, før en forsikret var i stand til at få hele bidraget udbetalt ved udtrædelse af kassen, er opfyldt. Jeg synes også, at de nærmere regler om repræsentation i bestyrelsen er tilfredsstillende, selvom jeg ligesom den ærede ordfører for venstre nok kunne lide at høre lidt mere om, hvad der er „passende“, og hvad der ikke er „passende“. Det er en noget løs bestemmelse, men hvis vi får at vide, hvorledes forsikringsrådet vil administrere den, behøver vi ikke at spørge mere. Det er et spørgsmål, der er velegnet til drøftelse i et udvalg.

Det er jo desværre sådan, at disse spørgsmål er spredt over forskellige ministerier. Her har vi at gøre med den højtærede handelsminister. Drejer det sig om funktionærloven, har vi at gøre med den højtærede arbejds- nu også boligminister. Det, jeg gerne vil sige et par ord om, hører under den højtærede finansminister.

Når man taler om pensionskasser, må man være klar over, at disse kasser er ude i en

krise for tiden. Det nytter ikke at sige andet end, at det, de medlemmer, der har sparet op gennem tiderne, får ud af det, er småt. Grundet på hele udviklingen og på regeringens medvirken til den destruktive udvikling med hensyn til kronen, er det jo blevet ret beskedne beløb, der kommer ud af det, og der er uro indenfor mange af disse kasser. Det er sørgeligt, for det er jo en god bevægelse, og den har været jævnt fremadskridende. Såvidt jeg ved, er man nu oppe på nogle og halvfjerds tusinde privatpensionsforsikrede. Det er jo fuldkommen fantastiske summer, staten spares for ved denne private opsparing. Den trænger ind i kredse, som vel tidligere har været en lille smule anderledes indstillet. Såvidt jeg ved, er man f. eks. i adskillige fagforbund og nu også for funktionærernes vedkommende begyndt at danne pensionskasser, og det er en udvikling, som bør støttes på alle mulige måder. Den er i øjeblikket i vanskeligheder, og derfor tror jeg, det ville være rart, om man så på et spørgsmål, som den i sin tid nedsatte funktionærkommission, funktionærudvalget kaldet, som forberedte funktionærlovens revision, kom ind på, og som skattekommissionen i sin første betænkning også ganske klart er gået ind for, spørgsmålet om det fradragsberettigede beløb og lignende spørgsmål. De 400 kr., der er givet tilladelse til at fradrage, er jo, når alt skal regnes med, ganske urimelig lidt. Det er mennesker, der sparer staten for kolossalt store beløb, og det føles urimeligt, at disse penge skal dobbeltbeskattes, beskattes både når de indbetales, og når de udbetales. Jeg kan ikke se andet end, at det er lidt urimeligt overfor denne store kreds af medborgere, at man ikke — uden at der er tale om at bryde et princip eller slå ind på nye veje — har kunnet foretage en ajourføring af beløbet, således som man har gjort det på næsten alle den slags områder. Der er sket ajourføring af næsten alle andre fradragsbeløb. Man har erkendt kronens svigtende værdi og pengenes fald, og har erkendt, at man må vise rimelighed. Men disse 400 kr. stredes man om i 30erne, og man gjorde det i 40erne, og nu gør man det også i 50erne. Det er en urimelighed, og jeg henstiller til handelsministeren, at han taler lidt med de forskellige højtærede ministre, som har med de ting at gøre, om det og ser på, om der ikke er noget at gøre for at hjælpe denne gode og i god fremgang værende bevægelse indenfor befolkningen over de vanskeligheder, som den faktisk befinder sig i i øjeblikket. I så henseende erkender jeg, at der er gjort et godt skridt med det forslag, der her er fremsat.